

ACC. N:R. M.8647:1-3.

Landskap: Blekinge
Härad: Bräkne
Socken: Asarum
Uppteckningsår: 1942

Upptecknat av: Aug. Holmberg
Adress: Brängsta
Berättat av: Meddelarens minnen
Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L.L.F. 43

Ämne: Daggorm = Limorm.

Skriv endast på denna sida!

M. 8647:1.
Doggorm eller Limorm.

Meddelaren som såväl på jakt som naturstudie
hundratals både dagar och nätter i skogarna och tror
sig åtminstone själv om att känna till det hufvud-
sakliga i både Blekings djur och växtvärld. Han ofta
hört de gamla tala om ett slags mystiska ormar
som de kallade både Doggorm & Limorm. Många sade
sig ha hört att där eller där råkat ut för en dylik
sombija hade hört att Per eller Pål fått brand i ena
handen då den råkat komma i beröring med denna
färliga orm. Men ingen hade själv sett den.

Erligi sägen skulle den vara vit till färgen, eller
i det närmaste vit. Kunna bita sig i sterten och
rulla fram som ett tunnband med hiskelig fart.

En annan version säger: att den består av turentals
maskar vita till färgen och så sammanfittade med
varandra att det bildades en kroppsform som en
orm. Även denne rörde sig förvånande fort!

M. 8647: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sist 2

Ljelo betrivlar jag bestämt att ett sånt underdjur finns eller har funnits. Bland djuren vet vi att då och då födes så kallade "Albinos". Veta till färg o med röda ögon. Det låter sig tänkas att albinos skulle kunna existera även bland ormar. Men om så vore, var det mer än märkligt att jag ingen gång under min långa levnad sett någon sådan. Jag är än i dag med min försvagade syn istånd att iakttaga fenomen t. ex. spår efter djur en m. der min följelagare även när jag pekar derpå, ej ser någonting. Min tro är att hela pratet om doggormar är endast fantasifoster.

En enda gång har jag träffat en person som säger sig ha sett en vit orm, Inte en utan flera gånger. Händelseförloppet var följande:

Då min dotter Alma var i 4 a 5 års åldern, vistades hon några veckor hos Mormodern (= Min Svärmor) som då boade ensam i sin stuga i Kåringabygd

M. 8647:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid 3

Kyrkshuts s.u. Grundar förstubron till gummanus stuga
höll en sådan vit orm till och sågs ligga & sola sig
i sanden framför förstustenen. Denne var i skapnad
och rörelse som en vanlig orm. Men eftersom den var
vit och således i släkt med de farliga raggormarna
hållde gumman kokhett vatten ner i hålet junte
förstustenen der han brukade krypa ner för att driva
bort den så att inte barnungen skulle bli skavad.

Gumman var inte av det slag som medvetet lög!
Men det var väl omsorgen om barnet som kom henne
att se vitt istället för rött. Själva vistades jag den
sommaren i Laholm på byggnadsarbete & kunde ej
kontrollera förhållandet. Detta är som sagt enda
gången jag träffat någon som sagt att de själva
sett en dylike. Själva är jag Tomas vad angår
allt annat om raggormar & vad det till hör.

Aug. Holmberg